

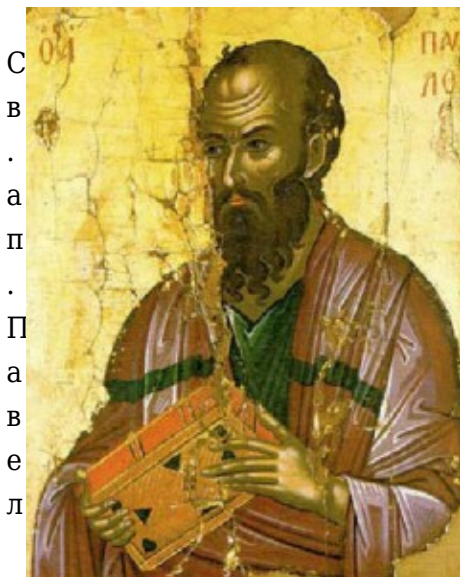
ЗАСТЪПНИЧЕСТВОТО НА СВЕТИИТЕ

Молитви към светиите

Освен че почита светиите, християнинът отправя и молитви към тях. Как да се разбира това и има ли за него указание в Свещеното Писание?

Действително в Свещеното Писание такива указания няма. Така например в Стария Завет е посочено, че сам Бог заповядва на Авимелеха да проси молитва за себе си от Авраама. *“Защото той е пророк, ще се моли за теб и ще бъдеш жив”* (Бит. 20:7).

Също така Бог заповядва на другарите на многострадалния Йов, които съгрешили пред Бога да потърсят неговите молитви: *“Идете при моя раб Йова и принесете за себе си жертва и моя раб ще се помоли за вас”* (Йов. 42:3).

В Новия Завет **св. апостол Павел** при всичката си святост, много пъти просил молитви за себе си от благочестиви християни: *“Прочее моля ви братя, заради Господа нашего Иисуса Христа и заради любовта си към духа, да ми спомагате в молитвите си за мене към Бога”* (Рим. 15:30). В първото си послание да Солуняни той пише: *“Братя молете се за нас”* (5:25), а на Колосяни казва: *“Молете също и за нас, за да ни отваря Бог вратата за словото, да разпространя Христовата тайна”* (4:3). В посланието си до Ефесяни св. ап. Павел препоръчва: *“С всяка молитва и просба молете се духом във всяко време и старайте се за същото това с всяко постоянство и молба за всички светии”* (6:18). Св. ап. Яков настоява Християните да се молят един за друг: *“Изповядавайте си един на друг греховете и молете се един за друг, за да се изцерите, голяма сила има усърдната молитва на праведника”* (5:16).

Свидетелства за призоваване молитвите на светиите има и в светоотеческата литература.

Според **св. Дионисий Ареопагит** *“Молитвата на светиите още през живота им, а още повече след смъртта им, принася полза само на достойните за светите молитви - на това*

ни поучаваха истинските предания на мъдрите“.

Св. Киприян Картагенски съветва християните, че трябва *“навсякъде и всякога да се молим един за друг. И ако някой от нас отиде от тук по-напред (на небето) по Божие благоволение, то да се продължи нашата взаимна любов и да не престане, пред милосърдието на Отца, молитвата за нашите братя“.*

Църковният историк **Евсевий Кесарийски** в своята история дава следното свидетелство: *“У (нас) има обичай да посещаваме гробовете на (светиите) и да извършваме тук молитвите (си) и да почитаме блажените им думи. Това (ние) признаваме за дело справедливо“.* Почитането на светиите и молитвите отправени към тях не е по-късно, ново явление в живота на Църквата. То съществува още от самото и начало и не е в противоречие с духа на Божественото откровение.

Източник:pravoslaviето.com